

Vůni hor má láska mívá

Asonance

Vůni hor má láska mívá
a lesních cest, když je soumrak stmívá.
Dnes přejdu pláň před úbočím hor,
pak jen kousek cesty k milé zbývá.

Z jejích vlasů vítr dýchá
a slunce na řasách jejích spává.
A ústa má sladká jak med divokých včel
když v měkké lesní trávě mi je dává.

Za řekou les a ty kopce v dálce
kam slunce navečer hlavu sklání.
Tu dálku co zbývá já dnes překonám.
Chci v náručí tě držet za svítání.

Přicházejí páni vzácní
a kdo ji spatří, o ruku ji žádá.
I rytíři s dýkou a mečem stříbrným.
Však moje milá jenom mě má ráda.